

Bemutatkozás
dr. Horváth Kitti
pályázat főtitkári tisztségre

Tanulmányok és szakmai előélet

Már általános iskolás koromban kiemelten érdekeltek a különböző közösségi tevékenységek, így tanulmányaim mellett számos közösségi munkában vettem részt mind hazai, mind nemzetközi színtéren. 2006-ban kezdtem meg egyetemi tanulmányaimat a Szegedi Orvostudományi Egyetem Általános Orvostudományi Karán. Kezdetben a Hallgatói Önkormányzatban tevékenykedtem, majd a Magyar Orvostanhallgatók Egyesületében találtam meg igazán a helyem. Több bizottságban is dolgoztam, melyek közül leginkább a közegészségügyi terület ragadta meg az érdeklődésemet. Évekig voltam a MOE helyi majd országos közegészségügyi koordinátora, majd 2012-ben magyar orvostanhallgatók közül először az a megtiszteltetés ért, hogy az Orvostanhallgatók Egyesületeinek Nemzetközi Szövetsége (IFMSA) közegészségügyi igazgatójának (Director of the Standing Committee on Public Health) választottak. Egy éven keresztül volt lehetőségem 102 ország orvostanhallgatóinak közegészségügyi munkásságát összefognom, öt regionális koordinátor segítségével. Ennek köszönhetően már diák éveimben megtapasztalhattam, milyen egyetemes az orvostudomány, mégis milyen nagyon heterogén az egészségügy működése. Rengeteget tanultam arról, milyen különbségeket okoznak az egyes régiók és országok közötti földrajzi, gazdasági, jogi és kulturális adottságok az egészségügy területén. Egyben azt is, hogy ezeket a különbségeket mikor szabad és mikor nem szabad áthidalni, és ha szabad, akkor azt milyen módszerekkel. Lehetőségem volt közvetlenül együtt dolgozni az Egészségügyi Világszervezettel (WHO) és az Orvos Világszövetséggel (WMA) egyaránt. Szintén még az egyetemi éveim alatt ösztöndíjas kutatóként dolgoztam Erlangenben a Siemens egészségügyi központjában, ahol egy innovációs program keretében elsősorban radiológiai technológiák fejlesztésén dolgoztunk. Ebben a néhány hónapban erős benyomást kaptam arról, miképp találkozik egymással az orvoslás etikai értékrendje a piac materialista elvárásaival, és hogy a kettő közötti egyensúly milyen sérülékeny, viszont állandó jellegű megtartása mégis elengedhetetlen. Az innovációs csapatban szintén fontos kihívás volt a multidiszciplináris együttműködés, hiszen egészségügyi, mérnöki, jogi és gazdasági szakterületek szoros összedolgozásából származhatott csak megfelelő eredmény. Az egyetemet 2013-ban végeztem el Pro Scientia Universitate díjjal.

Klinikai munkámat a Magyar Honvédség Egészségügyi Központ-Honvédkórház (ma Észak Pesti Centrumkórház-Honvédkórház) I. számú Belgyógyászatán kezdtem. Belgyógyászat szakvizsgát 2020-ban szereztem. A betegellátás mellett továbbra is nagyon érdekelt a közegészségügy és az egészségügyi igazgatás, így másodállásban több évet töltöttem az Országos Tisztifőorvosi Hivatalban (ma Nemzeti Népegészségügyi és Gyógyszerészeti Központ), a „Komplex népegészségügyi szűrések" című kiemelt projekt egyik alprojekt vezetőjeként. Már a projekt megvalósíthatósági tanulmányának írásakor világossá vált, hogy mennyi, de mennyi teendő van ezen a területen Magyarország számára, hogy megkezdhesse a felzárkózást az európai uniós átlaghoz. A projekt során számos rendkívül fontos részeredményt értünk el, azonban a rendszer generalizált reformjához szükséges erőforrások akkor nem álltak sajnos rendelkezésre. Az egészségügyi projekt világa nagyon megtetszett, így ezt követően az Állami Egészségügyi Ellátó Központ (ma Országos Kórházi Főigazgatóság) „Skill laborok fejlesztése" című projekt szakmai vezetője lettem, mellyel több hazai és európai uniós elismerést is nyertünk. A projekt két legfontosabb területe a felelős eszközbeszerzés és minőségi oktatási rendszer kidolgozása volt. Az akkori lehetőségek között mindkettő nagy kihívást jelentett, azonban minden területen rendkívül kiemelkedő szakemberek gyűltek össze a projektben, ennek köszönhetően nagyon nagy hatékonysággal sikerült megvalósítani a kitűzött célokat. Nagyon fontos tapasztalat volt számomra, hogy az európai uniós források felhasználása során, milyen fontos a későbbi fenntarthatóság biztosítása. Ezen a területen sok helyen nagyon rövid távú gondolkodásra láttam példát, ami gyakran a projektek és beruházások későbbi teljes kihasználatlanságához vezettek.

Szakmai életem következő állomása a betegellátás és az egészségügyi projekt világának ötvözése volt a Magyar Máltai Szeretetszolgálat Naszlady Attila Egészségfejlesztési Program keretében. A program során egy Magyarországon egyedülálló technológiával működő, telemedicina alapjain nyugvó, hibrid ellátási rendszert dolgoztunk ki az ország legelmaradottabb területeinek háziorvosi krízisének enyhítésére. A program kezdeti szakaszában a telemedicinális ellátási stratégia kidolgozói között voltam, mint orvosszakmai szakértő. A tervezési, beszerzési és oktatási fázist a tényleges betegellátás követte. Fókuszban nem csak az alapellátást tartottuk, hanem a teljes betegút biztosítását. Ez rendkívüli kihívást jelent azokon a területeken, ahol óriási a szakellátás kapacitásának beszűkültsége, és erősen korlátozottak a páciensek mobilitási, tájékozódási és anyagi lehetőségei egyaránt. A program ellátásszervezési vezetőjeként feladatom volt a betegutak akadályoztatottságának és anomáliáinak rendszerszintű feltérképezése, és az egyén szintjén megvalósítható megoldások kidolgozása.

Kapcsolat a Magyar Orvosi Kamarával

A közösségi tevékenység részeként a szakmai szervezetek és maga az érdekvédelem is fontos volt számomra már a kezdetektől. Miután elvégeztem az egyetemet, tagja voltam a Magyar Rezidens Szövetségnek. Rezidens társaimmal többször jártam az aktuális egészségügyi államtitkárnál első sorban rezidens ösztöndíjak rendezésének ügyében, és a kimeneti kompetenciák szakmai átgondolásának ügyében. Ekkor jártam először a MOK

elnökségi ülésén is meghívott vendégként. Ettől kezdve rendszeresen részt vettem az Országos Küldöttközgyűléseken először, mint megfigyelő, majd a következő ciklustól országos és területi küldöttként. 2023 ősze óta pedig a Budapesti Területi Szervezet elnökségében töltöm be a XIII. majd később hozzácsatolt IV. kerületek választókerületi elnöki tisztségét. Az évek során részt vettem számos kamarai rendezvényen és továbbképzésen. Kamarai munkám során igyekeztem mindig aktív lenni, és kompetenciámnak megfelelően kivenni részemet a feladatokból.

Motiváció és vízió

Mióta csak megismerkedtem a Magyar Orvosi Kamara tevékenységével, teljes szívvel hiszek abban a küldetésben, amire a kamara hivatott. Az elmúlt évek során a Kamara adottságai és lehetőségei egyaránt rendkívül változékonyak voltak. A jelen helyzetben a kormányzati szándék arra utal, hogy egy átfogó egészségügyi reformba kezd. Feláll egy önálló egészségügyi minisztérium, melynek vezetőségének életében nagyon fontos szerepet töltött be a Kamara. Ők belülről ismerik a Kamara történetét, értékeit, küzdelmeit és a még benne rejtőző további potenciált. Ennek köszönhetően a közeljövőben valós lehetőség nyílik az egészségügyi minisztérium, közigazgatási szervezetek és intézmények, a Magyar Orvosi Kamara és további egészségügyi szervezetek együttműködésére. Egy olyan együttműködésre, mely a szimbiózison alapul, támogatással és szükség esetén fékező erővel egyaránt. A lehetőség természetesen önmagában nem elég, fontos, hogy azzal tudatosan tudjunk élni. Számos helye lehet a Kamarának ebben az együttműködésben. Kiemelt jelentősége, hogy míg a többi szereplő első sorban statisztikai adatokból és vezetői beszámolókból tájékozódik, a Kamara közvetlen kapcsolatot ápol a magyar orvosokkal, fogorvosokkal és diplomás szakdolgozókkal. Alkalmunk van első kézből értesülni azokról a helyzetleírásokról, melyek alapvető segítséget nyújtanak majd a magyar egészségügy jelenkori problématérképének felrajzolásában. Ezzel segítve azokat a nagy volumenű döntéseket, melyek meghatározzák, hogy miből érdemes megtartani a régit, min kell csak egy kicsit módosítani, milyen külső példát és azt milyen módon lehet adaptálni, vagy mi az, ami teljes újragondolást igényel. A Kamarának ehhez azonban nem csupán tagokra, hanem aktív tagokra van szüksége. Ezen törekvés régóta folyamatban van, ami viszont remélhetőleg új lesz, hogy módot, sőt kifejezett támogatást kapunk a politikai vezetőségtől a Kamara népszerűsítéséhez. Elérhetjük azokat a kollégáinkat is, akiknek nincs alkalmuk, idejük, vagy épp affinitásuk proaktívan követni a Kamara tevékenységét. Az újonnan megnyíló lehetőségek, feladatok és kötelességek nagyfokú adaptációt igényelnek, melyben a Kamara vezetőségének kiemelt felelőssége van. Amennyiben a tisztelt küldöttközgyűlés tagjai megtisztelnek bizalmukkal, mind a mindennapi, jól megszokott tevékenységekben, mind az adaptációs folyamatban nagyon szívesen részt veszek a Magyar Orvosi Kamara főtitkári tisztségét betöltve.